

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 213. Sed super vosmit ipsas flete. v. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

ma tamen angustia illa, in qua nos homines solemus esse morosissimi, tanto illa bonitas est pluris facienda, quanto rarius nos afflicti solemus loqui verbum gratiosum. Hinc non turbati foris, omnes turbamus domi, tingamus, inuimuramus, imprecamur, nulli bonum damus verbum, & multo minus beneuolum auditum, frontem caparamus. Christus autem benignissime suauissimeque compellat eos, quorum patres, magistratus, cognati, & forte viri conjugesque ipsum ita affligebant.

O Anima mea, esto etiam tu uti afflictus ab hominibus Dominus tuus: benigne loquens in aduersitate, in offensionibus, in mortis, in melancholia. Noli tunc murmurare, & esse uti leo in domo tua, lacerando, imprecando, contumeliam dicendo, verberando & frangendo imitare Iesum, imitare Iesum.

§. 212. Nolite flere super me. v. 28.

Quare? bone Iesu, videntes angustias animæ tuæ, sudorem sanguinolentum, onus importabile crucis in humeris tuis, plagas circum strepere comitantes latrones, & te penè bestia excoriata, quam homini similiorem non deberent plotare? certe cautibus essent duriores si id non facerent in tanta tua innocentia, & antea cta beneficentia ergo omnes mortales.

Quid est hoc? O bone Iesu, tu in miseris tantis es, & mulieres in se nihil mali sentiunt, & non vis ut flant saltem super te? nunquid non iuxta prophetam recte plangunt eum, qui egreditur, quia non reuertetur ultra, nec videbit terram natiuitatis suæ? si quidem tu, ô bone Iesu, moriturus egredieris, non amplius in carne mortali rediturus, sine obsecro, sine flere super te super acerbissimos dolorum tuorum aculeos, ut merear conregnare tibi, qui publicani fecisti per sanctos Apostolos tuos, *si compatimur & conglorificabimur.*

§. 213. Sed super vosmet ipsas flete. v. 28.

Optimum hic modum suggerit Ecclesiæ suæ pro meditando passione Domini, ipse patiens Dominus noster, nimirum peccata, quæ in auditæ hujus tragædiæ initium & causa fuerunt, consideremus, eorumque nefandissimam turpitudinem & malitiam inexplicabilem ex magnitudine remedii, contra ipsa à Deo sapientissimo, adhibiti æstimare discamus, si enim vulnera nostra non essent tam grandia, ut tali egerent medela, certe Dei sapientia ea tantis impensis non procurasset ea sanari.

O Supreme Magister, qui, etiam in mediis afflictionibus tuis, tui officii curam geris, & doces me flere super me, meamque miseriam &
pec-

peccata potius, quam super doloribus tuis, quos jam pridē superasti & qui te modo multum oblectant, ob fructum iude toto orbe enatum, sicut olim valde affligebant, gratias ago tibi, pro tam utili doctrina. Fac oblecto me profunde penetrare ex tuę passionis Consideratione malitiam peccatorum, & eorum penitus imbibere horrorem.

§. 214. *Et super filios vestros. v. 28.*

Ecce aliud pulchrum documentum Salvatoris, qui non solum suadet pro se flere, sed & pro aliis propter illorum peccata & ruinas, maxime tamen pro illis, qui orantem concernunt uti sunt domestici, & agnati & amici & alio modo nobis propinquiores sive voluntarie sive necessario.

Bonum verbum, & valde bonum eructavit cor tuum Domine Iesu, cum sic consolaberis lugentes. Hęc enim est vera consolatio, quę affert æternam tranquillitatem.

§. 215. *Quoniam ecce venient dies. v. 29.*

Qui dies 7 utique valde mali, si propter eos magis debemus lugere, quam propter tantam enormem Christi passionem. Hi dies utique sunt dies ultionis sumendę de peccatis propriis. Invitat ergo hic filios & filias Hierusalem ad pœnitentiam, ut venturam præcaveant ultionem, præ fortibus imminentem, mirabilem & à sæculis inauditam quam facturi erant tunc primo Titus & Vespasianus in obsidione civitatis Hierusalem, quam ita destruent, ut nec lapis mansurus super lapidem forti exercitu valde, multo tempore, coangustando vndique, tribus aggeribus concludendo eam, & prohibendo introitum & exitum, introductionem victualium & armorum, ut præ angustia famis mulieres proprios filios comedere cogantur & capta civitate turres & muros diruant & cuncta ædificia palatiaque auro fulgentia deiciant ad terram, & cunctos filios & habitantes in ea prosterneant, aliquos occidendo fame, gladio, crucibus aliquos captivando & alios vendendo prelio vili, ut mancipia perpetua, & delicta in Deum factorem suum, & recessum à Deo salutari suo, & provocationem in diis alienis & in abominationibus multis. Denique propter finalem mundi devastationem quam ipse Dominus faciet multo quam Titus potentior ac terribilior.

Domine isti dies satis amari sunt, & bene fecisti nos admonendo contra eos ut à nugis abstineamus, & tempus melius redimamus. Quid retribuam tibi pro fideli admonitione tua 7 hoc ut quod mones caveam, cavebo.